

© JAN VAN BAVEL

NOG VEEL KANSEN VOOR KIPPENVLEES

Tijdens het pluimveeseminarie op de Agridagen in Geel was af en toe een kritische noot te horen, maar toch overheerste het optimisme. Kip hoort bij het gezondste voedsel dat er bestaat, maar de consument moet daar nog meer van overtuigd worden. – Jan Van Bavel

Trendwatcher Nathalie Bekx stak in haar inleidende lezing de naar schatting 150 aanwezigen een hart onder de riem. Met 10 voedingstrends maakte ze duidelijk dat kippenvlees nog veel kansen heeft. "De consument wil vooral lekker en gezond eten, daar liggen mogelijkheden voor kip. Hij wil ook de achtergrond van een product kennen, hoe het is gemaakt. Lokale productie is volop 'in'. Ook het succes van de 'knabbelmaatschappij' en de laatavonddiners opent perspectieven voor kip, want daardoor eten mensen steeds meer 2 warme maaltijden per dag." De prijs blijft een belangrijke factor. "De gemiddelde Belg geeft nog slechts 12% van zijn inkomen uit aan voedsel en toch klagen we nog dat het zo duur is. Enkel voor kleine porties is de prijs minder belangrijk voor de consument. Hier liggen kansen voor slachte-

rijen en andere verwerkers van pluimveevlees. We moeten de consument vertellen dat voedsel zijn prijs heeft en hem ook veel meer uitleggen waarom kip gezond is, want moeilijke voedingsinfo (met termen als lipiden, gluten ...) begrijpt hij niet. Tegelijk is die consument fier op de streekproducten uit zijn regio. Gezinnen worden kleiner en het aantal alleenstaanden groeit. Dat verklaart het succes van kleine porties." Bekx gaf nog enkele tips mee. "Een goede preselectie van producten bespaart de consument tijd. Communiceer beter met hem en maak komaf met het idee dat vlees 'per definitie' ongezond is."

Antibiotica en de wereldmarkt

Landbouwjournalist Jacques Van Outryve voerde aan de hand van 5 pittige stellingen een boeiend panelgesprek met

enkele sectorspecialisten. Op de eerste stelling – 'Antibiotica wordt te veel ingezet om mismanagement te maskeren' – reageerde pluimveedierenarts Maarten De Gussem (rechts op de foto), lid van het consortium Effort dat op Europees niveau antibioticumresistentie tracht in te tomen, bevestigend. "Langs de ene kant merken we dat er nog altijd veel antibiotica wordt ingezet als het niet echt noodzakelijk is. Maar langs de andere kant vermindert het verbruik ervan vooral in Nederland en Duitsland sterk, weliswaar opgelegd door de overheid. Dat heeft tot gevolg dat enkele koppels die eigenlijk behandeld zouden moeten worden, niet meer de nodige zorgen krijgen." Volgens Ruud Tijssens (tweede van links), directeur Corporate Affairs bij de Nederlandse coöperatie Agrifirm en ook voorzitter van FEFAC, de Europese federatie van de

mengvoederfabrikanten, is er uit het voeder nog heel veel te halen om de weerstand van de kippen te verbeteren. Op de tweede stelling – ‘De wereldmarkt betaalt mijn inkomen’ – reageerde Xavier Gellynck (tweede van rechts), landbouweconoom en professor aan de faculteit Bio-ingenieurswetenschappen van de UGent, dat elke ondernemer moet beslissen voor welke markt hij produceert. “De vraag is wie er bereid is om voor je product een bepaalde prijs te betalen.” Ruud Tijssens zei dat de wereldmarkt in ieder geval je inkomen bepaalt. Hij gelooft ook in de ontwikkeling van specifieke niches, zoals de Mechelse koekoek. “In andere delen van de wereld spreekt men over de agrarische sector alleen maar in termen van *booming business*. In de Lage Landen zijn we al tevreden als we de productie op hetzelfde peil kunnen houden. Dat komt vooral door het wantrouwen van de burger. Maar onze pluimveehouders zijn heel professioneel en halen lage voederconversie- en mortaliteitscijfers. We hebben goud in handen en moeten dat als

.....

Schaalvergroting is niet de enige weg, professionalisering is dat wel.

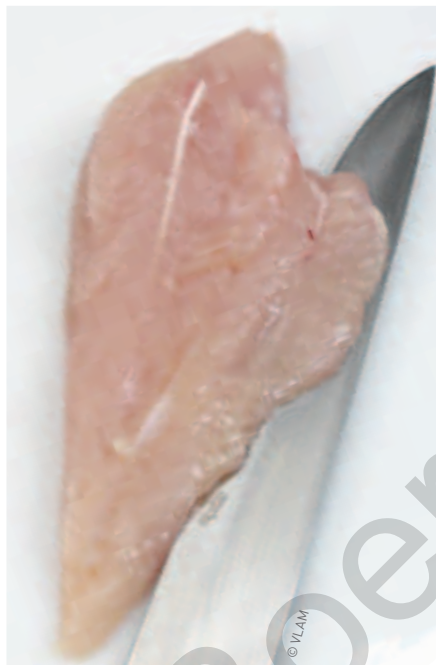
.....

sector nog beter verwaarden.” Bert Lodewijckx (links) van eiergroep Lode-wijckx uit Veerle-Laakdal die jaarlijks 1 miljard eieren verwerkt, stond daar sceptischer tegenover. “De diversiviteit voor afzet van wittekooieieren is helemaal gesnoerd. En als we niet opletten worden we straks overspoeld met eiproducten of eieren uit Oekraïne.” Maarten De Gussem was hierover positiever gestemd. “In 2000 dachten de meeste pluimveehouders dat ze zouden worden overspoeld door Braziliaans pluimveevlees. Dat is voor een deel gebeurd, maar onze sector is intussen groter, professioneler en zelfstandiger dan toen. Op technologisch vlak staan we aan de top. Er wordt wel hard getrokken aan onze kennis maar toch zie ik de inzet van onze pluimveehouders, die toch iets groter is dan in grote ondernemingen die geïntegreerd zijn in derde landen, als een serieuze meerwaarde.”

Distributie en schaalvergroting

Op de stelling ‘De distributie beslist wat de consument koopt’ ging Bert Lodewijckx dieper in door te stellen

dat de leghennenhouders graag duidelijkheid willen in welke richting ze moeten produceren. “De consument wil alleen geloven in wat hij ziet en proeft, en jammer genoeg proef je milieu en dierenwelzijn niet.” Xavier Gellynck was het helemaal niet eens met de stelling: “De distributie biedt aan wat de consument koopt, ze weet heel goed wat hij wil en

Kleine porties kippenvlees zijn steeds meer gewild.

waarvoor hij wil betalen. Enkel producten die goed scoren, komen op het schap; de rest vliegt eruit. Binnen de keten is het cruciaal dat de afnemers met de leveranciers rond de tafel gaan zitten om elkaars problemen en wensen beter te begrijpen.” De panelleden geloofden niet in de vierde stelling ‘Schaalvergroting is de enige

weg’. “Naast schaalvoordelen (opbrengsten) zijn er ook -nadelen (kosten) verbonden aan een dergelijk proces, en de pluimveehouder-manager moet dat kunnen blijven bolwerken”, aldus Gellynck. Voor Tijssens is verdere professionalisering de enige weg. “Bedrijven die doen waarin ze goed zijn, hebben de toekomst voor zich. Schaalvergroting kan uiteraard, maar het vinden van locaties waar je die mag toepassen met voldoende maatschappelijk draagvlak is een hele uitdaging.” Volgens Bert Lodewijckx verwachten de banken van de pluimveehouders dat ze hun kortetermijnfinancieringen steeds meer zelf kunnen oplossen. “Dat is niet zo evident, als je ziet dat er in 2013 toch behoorlijk wat verlies is geleden.” Gellynck riep op om de terugbetalingstermijn van investeringskredieten in de sector te verlagen, omdat de bescherming in de markt via het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB) wordt afgebouwd en het risico dus veel groter wordt. Hiervoor moeten partnerships in de keten worden afgesproken om het risico te spreiden.

Erfbetreders nog belangrijker

De vijfde en laatste stelling ging over de belangrijkheid van erfbetreders voor een bedrijf. Tijssens daagde pluimveehouders uit om te benchmarken. “Meten is weten. Door voeder van 2 voerfabrikanten af te nemen, kun je vergelijken en dat houdt beide leveranciers scherp.” Volgens Gellynck is de onafhankelijkheid van de erfbetreder soms moeilijk te behouden, omdat het leveren van professioneel advies kennis inhoudt. Bert Lodewijckx besloot dat de pluimveehouder zich goed moet laten informeren, om dan de volgens hem beste beslissing voor zijn bedrijf te nemen. ■

HET EI, VEELZIJDIG EN LEKKER

Na de film ‘Vlaanderens Trots, varkenshouderij’, die begin 2013 werd gelanceerd, sloegen 7 bedrijven die actief zijn in de sector de handen in elkaar om ‘Vlaanderens Trots, het ei’ te maken. In deze promotiefilm, die op de Agridagen werd voorgesteld, wordt de Vlaamse leghennenhouderij belicht. Je leert er dat 224 Vlaamse pluimveehouders samen 9,5 miljoen kippen houden en

een totale productiewaarde van circa 110 miljoen euro vertegenwoordigen. De leghennenhouderij produceert elke dag één ei voor elke Belg! Dat ei is erg voedzaam, essentieel en onvervangbaar in de keuken. Maar eieren vind je ook terug in producten die je niet meteen zou verwachten. Welke? Surf naar www.vlaanderenstrots.com.